

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 75/2014
20.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.П. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. С.П., адв. И.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К. 24/13 од 29.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4280/13 од 15.10.2013. године, у седници већа одржаној 20.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К. 24/13 од 29.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4280/13 од 15.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К. 24/13 од 29.05.2013. године окр. С.П. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом окр. П.Ф. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ и ослобођен од казне.

Одлучујући о жалби браниоца окр. С.П., Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4280/13 од 15.10.2013. године одбио жалбу као неосновану и, у односу на овог окривљеног, потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр.С.П., адв. И.Ђ., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, укине обе пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву не опредељује конкретну повреду закона која је учињена првостепеном и другостепеном пресудом, али из навода захтева да су првостепена и другостепена пресуда засноване на недозвољеним доказима – исказима окривљених С.П. и П.Ф. датим у ПУ Крушевац произилази да се захтевом обе пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП. Према наводима захтева, окривљенима пре изношења одбране у полицији нису саопштена сва права, посебно да „све што изјаве може да буде употребљено као доказ против њих“ као и да такве поуке нема ни у записнику, а што је противно одредбама члана 5. став 1. и члана 18. став 2. раније важећег ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао:

Неосновано се захтевом указује да су првостепена и другостепена пресуда засноване на недозвољеном доказу – исказима окривљених С.П. и П.Ф. датим у ПУ Крушевац, те да је тиме повређен закон на штету окр. С.П. – члан 368. став 1. тачка 10. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/03 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наведену повреду бранилац окр. С.П. истицао је и у жалби на првостепену пресуду, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Наводи захтева да је другостепени суд учинио повреду права из члана 6. Европске конвенције – право окр. С.П. да му суди независан и непристрасан суд, односно право на правично суђење зајемчено Уставом РС нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да у случају када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде неког права зајемченог Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и таква одлука, сходно одредби члана 484. ЗКП, мора бити достављена уз захтев, а у конкретном случају таква одлука није достављена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.